

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 539/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] občan Bieloruska, zastúpeného Advokátskou kanceláriou IN FORO – AYRUMYAN advokátska kancelária s. r. o., Uhrova 4, Bratislava-Nové Mesto, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 20S/35/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tiež navrhuje prikázať krajskému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadost'učinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave 26. novembra 2021 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava č. PPZ-HCP-BA2-2021/043528-009 zo 14. októbra 2021. Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. februára 2022 vydal uznesenie o postúpení veci Krajskému súdu v Trnave. Vec bola Krajskému súdu v Trnave postúpená 20. apríla 2022. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že od 2. júna 2022 do 24. januára 2023 prebiehala administratívna fáza konania.

3. Sťažovateľ sa žiadosťou zo 16. mája 2022 a z 24. januára 2023 domáhal nariadenia termínu pojednávania. Ďalej argumentuje, že v namietanom konaní došlo k zmene zákonného sudcu 7. júna 2023. Namieta celkovú dĺžku konania v trvaní takmer 2 rokov. Význam sporu sťažovateľ vzhliada v skutočnosti, že je občanom Bieloruska a nemá istotu, že sa bude môcť zdržiavať na území Slovenskej republiky. V súčasnosti sa nachádza na Ukrajine, kde prebieha vojnový konflikt.

Z obavy o svoj život sa usiluje, aby čo najrýchlejšie odišiel a získal dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky.

II.

4. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

6. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

8. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom (III. ÚS 479/2023).

9. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

10. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

11. Sťažovateľovi, samozrejme, odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu

krajského súdu v jeho správnej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje (III. ÚS 127/2023).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2023

Robert Šorl
predseda senátu